

Sygn. akt VI U 819/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Gabriela Horodnicka-Stelmaszczuk
Protokolant:	st. sekr. sądowy Joanna Wilczyńska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 października 2013 r. w S.

sprawy E. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania E. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 23 kwietnia 2013 roku nr (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 kwietnia 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych, po rozpatrzeniu wniosku z dnia 28 lutego 2013 roku przyznał E. K. emeryturę od dnia 10 marca 2013 roku tj. od daty nabycia uprawnień. Do ustalenia podstawy wymiaru przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 lat kalendarzowych od 1993 roku do 2002 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 8,40%. Podstawa wymiaru obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 8,40% przez kwotę bazową 3080,84 zł wyniosła 258,79 zł. Do ustalenia wysokości emerytury organ rentowy uwzględnił 14 lat, 11 miesięcy i 3 dni okresów składkowych i 26 dni okresów nieskładkowych.

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła E. K. podnosząc, iż najkorzystniejsze zarobki osiągała w latach 1968-1990, natomiast do obliczenia przyjęto zarobki z lat 1993-2002. Ubezpieczona podkreśliła, iż w okresie tym pracowała zaledwie kilka miesięcy, albowiem opiekowała się wówczas chorymi rodzicami.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania w całości. Pełnomocnik organu rentowego podniósł, iż ubezpieczona załączyła do akt dokumenty na okoliczność osiąganego wynagrodzenie za lata od 1968 do 1979, od 1979 do 1980, od 1980 do 1983 oraz podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej za lata od 1983 do 1986 oraz od 1990 do 1994, a zatem w tych okresach

nie udowodniła 10 kolejnych lat ubezpieczenia co powoduje brak podstaw ustalenia wysokości podstawy wymiaru świadczenia z lat wskazanych w odwołaniu.

Sąd ustalił, co następuje:

E. K. urodziła się (...) roku. W okresie od 15 września 1968 roku do 30 listopada 1970 roku ubezpieczona była zatrudniona w Spółdzielni Pracy (...) w S..

Dowód:

- świadectwo pracy z 2.10.2003 r., k. 6, pl. I akt ZUS

W okresie od 1 czerwca 1979 roku do 29 lutego 1980 roku E. K. była zatrudniona w (...) w Ś..

Dowód:

- świadectwo pracy z 27.02.1980 r., k. 7, pl. I akt ZUS

W okresie od 9 maja 1986 roku do 31 maja 1986 roku ubezpieczona pracowała w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) w Ś..

Dowód:

- świadectwo pracy z 4.12.2008 r., k. 8, pl. I akt ZUS

W okresie od 19 października 1987 roku do 31 stycznia 1988 roku E. K. była zatrudniona w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie Handlu (...) L. P. w Ś..

Dowód :

- świadectwo pracy z 23.02.1989 r., k. 9, pl. I akt ZUS

W okresie od 1 marca 1980 roku do 31 sierpnia 1983 roku ubezpieczona pracowała w Zakładzie (...) przy (...) Instytucie (...) / Ośrodek (...) w Ś..

Dowód :

- świadectwo pracy z 12.12.2008 r., k. 23, pl. I akt ZUS

W okresach od 1 listopada 1983 roku do 14 stycznia 1986 roku, od 1 października 1990 roku do 30 września 1993 roku, od 1 grudnia 1993 roku do 31 grudnia 1993 roku, od 1 kwietnia 1994 roku do 31 lipca 1994 roku, od 1 listopada 1994 roku do 31 grudnia 1994 roku od 1 lipca 2010 roku do 28 czerwca 2012 roku oraz od 17 lipca 2012 roku do 31 marca 2013 roku ubezpieczona podlegała ubezpieczeniu społecznemu, ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej.

Dowód:

- potwierdzenie ubezpieczenia, k. 20-21, pl. I akt ZUS

- poświadczenie dla celów świadczeń emerytalno-rentowych, k. 9-10m pl. III akt ZUS

Na dzień wydania zaskarżonej decyzji E. K. udowodniła 14 lat, 11 miesięcy i 3 dni okresów składkowych oraz 26 dni okresów nieskładkowych.

Dowód :

- niesporne a nadto karta przebiegu zatrudnienia, k. 15, pl. III akt ZUS

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczyni nie zasługiwało na uwzględnienie.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie nie był sporny. E. K. wniosek o emeryturę złożyła w dniu 28 lutego 2013 roku. Staż pracy wnioskodawczyni osiągnięty i udokumentowany wynosi 14 lat, 11 miesięcy i 3 dni okresów składkowych oraz 26 dni okresów nieskładkowych. E. K. w toku niniejszego postępowania domagała się zmiany zaskarżonej decyzji poprzez przyjęcie w podstawie wymiaru świadczenia tylko wynagrodzeń z lat 1968 – 1990.

Zgodnie z treścią przepisu art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2009 r, nr 153, poz. 1227 ze zm.) podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok , w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176.

Według art. 15 ust. 4 w celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty:

- 1) oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ust. 3, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych;
- 2) oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu;
- 3) oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która, z zastrzeżeniem ust. 5, stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury lub renty, oraz
- 4) mnoży się przez ten wskaźnik kwotę bazową, o której mowa w art. 19.

W świetle powyższych przepisów wskazać należy, że spełnienie żądania E. K. co do uwzględnienia w podstawie wymiaru tylko wynagrodzeń, jakie uzyskała ona w latach 1968-1990 nie jest możliwe. Przytoczony wyżej przepis art. 15 ust. 1 wymaga, by podstawą ustalenia wysokości emerytury była podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie emerytalne i rentowe lub ubezpieczenie społeczne, w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę i rentę. Tymczasem, nawet gdyby Sąd ustalił wysokość wynagrodzenia wnioskodawczyni będącego podstawą odprowadzania składek na ubezpieczenie społeczne w latach 1968-1990, okresów tych nie można byłoby uwzględnić przy obliczaniu wysokości emerytury, gdyż okres ten nie przypada na ostatnie 20 lat kalendarzowych poprzedzających złożenie wniosku o emeryturę.

Przewidziana w art. 15 ust. 6 ustawy możliwość ustalenia podstawy wymiaru emerytury również nie może zostać zastosowana w odniesieniu do E. K.. Zgodnie z tym przepisem, na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury może ustanowić w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed dniem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu. Przepis ten ustanawia zatem wymóg udowodnienia zarobków w 20 latach dowolnie wybranych z okresu podlegania ubezpieczeniu.

Nie ulega wątpliwości, że w tej sytuacji organ rentowy nie mógł zastosować wariantu (jako mniej korzystnego), zgodnie z którym na wniosek ubezpieczonej podstawę wymiaru jej emerytury mogła stanowić przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenie emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wykazanych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu – albowiem wnioskodawczyni nie udokumentowała 20-letniego okresu podlegania ubezpieczeniu. E. K. udowodniła bowiem

jedynie 14 lat, 11 miesięcy i 3 dni okresów składkowych i 26 dni okresów nieskładkowych. Tylko te 15 lat kalendarzowych mogły zostać uwzględnione przy obliczaniu przeciętnej podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe. Tymczasem, jak to podkreślono powyżej, obliczenie wysokości świadczenia w oparciu o przepis ust. 6 art. 15 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wymaga, by przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne była ustalona aż w 20 różnych latach kalendarzowych przypadających przed dniem zgłoszenia wniosku.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, iż decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych jest prawidłowa i na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie jako niezasadne.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować;
2. odpis wyroku z uzasadnieniem i pouczeniem doręczyć ubezpieczonej;
3. z apelacją lub za 21 dni.